

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 1789-2/2017	
Érkezett: 2017 SZEPT 29.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 15 db	26. Kpk

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KÉZELŐIRODA:	
Postai Gyűjtődoboz (Köztársasági Elnök Hivatala)	
Érkezett: 2017 -09- 14	
PÉLDÁNY: IV	
MELLÉKLET: KÖZTUK	
FŐLAJSTROMSZÁM	45.745/17
UTÓÍRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (**továbbiakban: Abtv.**) 26.§ (1) bekezdés a) és b) pontjai, 26.§ (2) bekezdés a) és b) pontjai, továbbá a 27-28.§-ai alapján – figyelemmel a 28.§ (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakra is – az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

A.)

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27-28-ai, 30.§ (5) bekezdése és 41.§-a és 43.§-a alapján állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.Kpk.45.745/2017/5. számú végzés alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt, egyúttal az Abtv. 43.§ (4) bekezdése alapján szintén állapítsa meg az alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg a Köztársasági Elnök 205/2017. (VI. 12.) számú határozatát is, mivel ezen határozatok, döntések sértik az Alaptörvény és nemzetközi egyezmény alábbi rendelkezéseit:

- Alapvetés fejezet: B) cikk (1) bekezdés, Q) cikk (3) bekezdés, R) cikk (1)-(3) bekezdések;
- Szabadság és felelősség fejezet: I. cikk (1) és (2) bekezdések, II. cikk, VI. cikk (1) bekezdés, XII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) és (2) bekezdések, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXV. cikk, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdések;
- Az állam fejezet: 26. cikk (1) bekezdés, 28. cikk;
- Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4. napján kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó 8. kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (**a továbbiakban: Római Egyezmény**) 6. Cikk 1./ pontjában, 8. Cikk 1./ pontjában, 10.

Cikkében és 13-14. Cikkeiben biztosított alapvető emberi jogok és szabadságjogok.

B.)

I. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 26.§ (1) bekezdés a) és b) pontjai és 41.§-a, 43.§-a, 45.§ (2) és (4)bekezdései alapján állapítsa meg az alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg, valamint annak alkalmazását visszamenőleges hatállyal függessze fel, a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (**a továbbiakban Bjt.**) 14.§ (1) bekezdését, 15.§ (2a) bekezdését, 16.§ (2) bekezdését, 18.§ (1) és (4) bekezdését, 21.§ (6) bekezdését, továbbá a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (**a továbbiakban: Bszi.**) 148.§ (1) bekezdését és 152.§ (3) bekezdését, mert az ellentétes az Alaptörvény és nemzetközi egyezmény alábbi rendelkezéseivel:

- Alapvetés fejezet: B) cikk (1) bekezdés, Q) cikk (3) bekezdés, R) cikk (1)-(3) bekezdések, T cikk) (3) bekezdés;
- Szabadság és felelősség fejezet: I. cikk (1) és (2) bekezdések, II. cikk, VI. cikk (1) bekezdés, XII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) és (2) bekezdések, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXV. cikk, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdések;
- Az állam fejezet: 26. cikk (1) bekezdés, 28. cikk;
- a Római Egyezmény) 6. Cikk 1./ pontjában, 10. Cikkében és 13-14. Cikkeiben biztosított emberi jogok és szabadságjogok.

E körben az Abtv. 46.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pontjai, valamint (3) bekezdése alapján hívja fel a jogalkotót az alkotmányos mulasztás megszüntetésére és az Alaptörvényben és nemzetközi egyezményben írt rendelkezéseknek megfelelő jogszabály megalkotására.

II. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 26.§ (1) bekezdés a) és b) pontjai és a 45.§ (2) bekezdése alapján állapítsa meg a bírói állaspályázatok elbírálásának részletes szabályairól és a pályázati rangsor kialakítása során adható pontszámokról szóló 7/2011. (III. 4.)

KIM rendelet (**a továbbiakban: KIM rendelet**) 5.§ (4) bekezdésének és 15.§-ának, valamint a KIM rendelet 1. melléklete 1.1.3. pontjának, 9. pontjának és 11. pontjának alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, valamint az Abtv. 45.§ (4) bekezdése alapján függessze fel a KIM rendelet alkalmazását visszamenőleges hatállyal, mert az ellentétes az Alaptörvény és nemzetközi egyezmény alábbi rendelkezéseivel:

- Alapvetés fejezet: B) cikk (1) bekezdés, Q) cikk (3) bekezdés, R) cikk (1)-(3) bekezdések, T cikk) (3) bekezdés;
- Szabadság és felelősség fejezet: I. cikk (1) és (2) bekezdések, II. cikk, VI. cikk (1) bekezdés, XII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) és (2) bekezdések, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXV. cikk, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdések;
- Az állam fejezet: 26. cikk (1) bekezdés, 28. cikk;
- a Római Egyezmény) 6. Cikk 1./ pontjában, 10. Cikkében és 13-14. Cikkeiben biztosított emberi jogok és szabadságjogok.

E körben az Abtv. 46.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pontjai, valamint (3) bekezdése alapján hívja fel a jogalkotót az alkotmányos mulasztás megszüntetésére és az Alaptörvényben és nemzetközi egyezményben írt rendelkezéseknek megfelelő jogszabály megalkotására.

III. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 26.§ (1) bekezdés a) és b) pontja és a 45.§ (2) bekezdése alapján állapítsa meg az alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg a többször módosított 1/2012. (X.15.) ÖBT ajánlás (**a továbbiakban: Ajánlás**) 3.8. pontját, 5. pontját, 6. pontját, 7.3. pontját és 13. pontját egyben és az Abtv. 45.§ (4) bekezdése alapján függessze fel az Ajánlás hivatkozott pontjainak alkalmazását visszamenőleges hatállyal, mert az ellentétes az Alaptörvény és nemzetközi egyezmény alábbi rendelkezéseivel:

- Alapvetés fejezet: B) cikk (1) bekezdés, Q) cikk (3) bekezdés, R) cikk (1)-(3) bekezdések, T cikk) (3) bekezdés;

- Szabadság és felelősség fejezet: I. cikk (1) és (2) bekezdések, II. cikk, VI. cikk (1) bekezdés, XII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) és (2) bekezdések, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXV. cikk, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdések;
- Az állam fejezet: 26. cikk (1) bekezdés, 28. cikk;
- a Római Egyezmény) 6. Cikk 1./ pontjában, 10. Cikkében és 13-14. Cikkeiben biztosított emberi és szabadságjogok.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

A)

1./ Az alkotmányjogi panaszomhoz is mellékelt kérelem alapján 2017. június 20. napján a Bjt. 21.§ (4) bekezdése alapján – jogorvoslati határidőn belül – kifogást terjesztettem elő a Magyar Közlöny 88. számában, 2017. június 12. napján megjelent köztársasági elnök 205/2017. (VI. 12.) számú határozatával szemben.

A kifogást a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. július 19. napján kelt és részemre 2017. július 27. napján kézbesített 26.Kpk.45.745/2017/5. számú végzésében elutasította. A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs (A bírói pályázat ügyében a jogorvoslati lehetőséget teljes egészében kimerítettem a kifogás benyújtásával, és a végzéssel szemben további jogorvoslati lehetőségem már nincs, így alkotmányjogi panasz benyújtásának van helye. Tájékoztatom az Alkotmánybíróságot, hogy minderre tekintettel az ügyben felülvizsgálati, vagy más jogorvoslati eljárás értelemszerűen semmilyen hatóság előtt nincs folyamatban).

A végzés részemre 2017. július 27. napján szabályszerűen kézbesítésre került, így az Abtv. 30. (1) bekezdésében írt alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő 2017. szeptember 25. napján telik le.

Az alkotmányjogi panasz benyújtására a jogosultságomat az Abtv. 27.§ a) és b) pontjai alapozzák meg, míg az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására az Alaptörvény Állam fejezetének 24.§ cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27.§-a alapozza meg.

Az alkotmányjogi panaszom ezen részében kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27-28-ai, 30.§ (5) bekezdése és 41.§-a és 43.§-a alapján állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.Kpk.45.745/2017/5. számú végzés

alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt, egyúttal az Abtv. 43.§ (4) bekezdése alapján szintén állapítsa meg az alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg a Köztársasági Elnök 205/2017. (VI. 12.) számú határozatát is, mivel ezen határozatok, döntések sértik az Alaptörvényben és a későbbiekben hivatkozott nemzetközi egyezmények által, így az Római Egyezményben deklarált jogokat is.

2. Az alkotmányjogi panaszom az alábbi Alaptörvényben és a Római Egyezményben biztosított jogokat és rendelkezéseket érinti:

Alaptörvény

ALAPVETÉS

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Q) cikk (3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

XII. cikk (1) Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXV. cikk Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

AZ ÁLLAM

26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Római Egyezmény

6. Cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és

hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

8. Cikk - Magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák.

10. Cikk - Véleménynyilvánítás szabadsága

1. Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna. Ez a Cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

13. Cikk - Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

14. Cikk - Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

3-4./ A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.) és indokolás arra nézve, hogy a

sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miatt ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Mielőtt rátérek az alkotmányjogi panaszom részletes indoklására szükségesnek tartom megjegyezni, hogy 2016. szeptember 19. napján alkotmányjogi panaszt nyújtottam már be az Alkotmánybírósághoz szintén egy bírói pályázat tárgyában.

Az Alkotmánybíróság a panaszomat IV/01592/2016. számon vette nyilvántartásban és arról tájékoztató írásban, hogy a panasz befogadhatóságának tárgyában nyitva álló ügyintézési határidőt 2017. április 30. napjáig meghosszabbította. 2017. májusában levélben fordultam az Alkotmánybírósághoz, hogy a panaszom tárgyában milyen döntés született, azonban az azóta eltelt időben az Alkotmánybíróságtól tájékoztatást nem kaptam.

Ezen alkotmányjogi panaszomra két okból is hivatkozom. Egyrészt az abban foglaltakat sajnos jelen panaszomban is meg kell ismételnem és újból az Alkotmánybíróságtól kell kérnem a jogi helyzet megoldását (pl. Bjt. egyes szakaszainak alkotmányellenességének megállapítását), másrészt az azóta eltelt időben újabb bírói pályázatokon vettem részt, melyek során egyrészt számomra még világosabbá vált, hogy egyes bírói kinevezések ma Magyarországon hogyan működnek, másrészt ezen alkotmányjogi panaszomban még azt írtam:

„.....Fontosnak tartom kihangsúlyozni, hogy álláspontom szerint valamennyi más bírói pályázat a jogszabályok maradéktalan betartásával kerül lebonyolításra és az azok során kiválasztott és kinevezett bírók magas szakmai színvonalon végzik a mindennapi munkájukat és rátermettségükhöz kétség sem férhet.

Szintén fontosnak tartom bevezetésként megemlíteni, hogy azt csak remélni tudom, hogy az Alaptörvényben biztosított jog gyakorlása, nevezetesen alkotmányjogi panasz előterjesztése miatt – a már eddig elszenvedetteken túl – sem közvetlen hozzátartozóimat, sem engem közvetett vagy közvetlen hátrány nem ér és nem is fog érni semmilyen szervezet, illetve személy részéről.

Sajnos a Szekszárdi Járásbíróság büntető bírói álláshelyre kiírt pályázati eljárása egy álommal szegényebbé tett, tisztában vagyok azzal, hogy ezek után Magyarországon már semmilyen módon sem lehetek bíró és így büntető bírói álmaim szertefoszlottak.”

Sajnos az azóta eltelt időben szerzett közvetlen és közvetett tapasztalataim azt vetik fel bennem, hogy ma Magyarországon egyes bírói kinevezések előre eldöntöttek, a pályázati eljárások formálisak és bizonyos emberek által előre meghatározott

személyek nyerhetik meg a pályázatokat, a pályázati eljárások jogszabályi és egyéb normatív háttere pedig azt a célt is szolgálják, hogy a jogállamiság és egyéb alaptörvényi elveket, szabadságjogokat kijátszva hogyan lehet bizonyos személyek által a pályázatokat és azok eredményeit eldönteni és az általuk kiválasztott személyeket bíróvá kinevezni és végső soron bárkit bíróvá kinevezni anélkül, hogy a kinevezések felett bárkinek bármilyen felülvizsgálati, jogorvoslati joga lenne.

Mindez pedig úgy történhet, hogy az OBH elnöke – akinek az Alaptörvény és a hatalmi ágak megosztásának elve alapján a törvényesség legfőbb őrének kellene lennie a szervezetben – a pályázatokat és az azokon nyertes személyeket, amennyiben úgy látja meghatározza és döntését végre is hajtják. Velem kapcsolatban – ahogy azt korábbi kifogásom és alkotmányjogi panaszom kapcsán jelen alkotmányjogi panasszal is érintett pályázati eljárás során tapasztaltam – már a személyeskedést sem mellőzi és egyértelművé vált számomra, hogy ezen OBH elnöki mandátum idején bíró nem lehetek Magyarországon. Sajnálatosnak tartom, hogy az Alaptörvényben meghatározott jogállamiság így működik ma Magyarországon és előfordulhat, hogy adott esetben valaki önkényesen, jogszabályokat figyelmen kívül hagyva vezethessen egy bírói szervezetet, mely vonatkozásában az alkotmányossági fékek és egyensúlyok rendszere nem működik elég hatékonyan. Jól példázza az OBH elnökének eljárását velem kapcsolatban, hogy mindegyik pályázatomon előkerült és szabályosan felelősségre vontak azért, mert kifogást, illetve alkotmányjogi panaszt mertem benyújtani az OBH elnökének, illetve OBT döntésével kapcsolatban és egy kifogás vonatkozásában az OBH elnöke ellenkérelmében külön is személyesen kitért egy másik pályázatomra. Vajon ez a „mindenhandósági-eljárás” bevett gyakorlata, vagy alkotmányosan ez helyénvaló.

Korábbi és idézett alkotmányjogi panaszomban írt azon kitétel, hogy azt csak remélni tudom, hogy az Alaptörvényben biztosított jog gyakorlása, nevezetesen kifogások benyújtása és alkotmányjogi panasz előterjesztése miatt – a már eddig elszenvedetteken túl – sem közvetlen hozzátartozóimat, sem engem közvetett vagy közvetlen hátrány nem ér és nem is fog érni semmilyen szervezet, illetve személy részéről szintén nem valósult meg, mert az azóta eltelt időben mind engem, mind hozzátartozóimat sok közvetett és közvetlen hátrány ért és ér mind a mai napig. Vajon ez is megfelel a jogállamiságnak és ténylegesen biztosított az Alaptörvényben és nemzetközi egyezményekben írt szabadságjogok érvényesülése?

Jelen alkotmányjogi panaszomhoz – a tényállás teljes körű kifejtése és jobb érthetősége érdekében – mellékelem a Szombathelyi Törvényszék két másik pályázati

eljárásával kapcsolatban benyújtott kifogásomat, továbbá a Szombathelyi Törvényszék Bírói Tanácsának kettő üléséről készített és rendelkezésemre álló jegyzőkönyv-kivonatot is másolatban és kérem, hogy az Alkotmánybíróság az abban foglaltakat is vegye figyelembe jelen alkotmányjogi panasz elbírálása során, hiszen a második bírói tanács ülésén lévő meghallgatásom kizárólag a korábban benyújtott kifogásaimról és alkotmányjogi panaszomról szólt, ahol külön is kitértek arra, hogy az első meghallgatáson is volt erre vonatkozó kérdés, de annak megválaszolását még kikerültem. Megjegyzem, hogy a rendelkezésemre bocsátott jegyzőkönyv-kivonatok nem tartalmazzák teljes körűen az elhangzottakat, de a később részletesebben kifejtett okok miatt, sajnos a pályázónak sem a jegyzőkönyv teljes megismerésére, sem annak esetleges kijavításának kezdeményezésére nincsen lehetősége. A csatolt két, mindkét esetben már nyilvánvaló érvénytelenségi okot is tartalmazó kifogás közül az egyik már a bíróság elutasította, míg a másik elbírálásáról még értesítést nem kaptam.

Rátérve a kérelmem indokolására, előadom, hogy a kifogásomban előterjesztett kérelemben írtakat és azok indokolását továbbra is változtatás nélkül fenntartom – annak leírását mellőzöm, mert indítványomhoz csatolom annak példányát és erre tekintettel külön is kérem, hogy azt az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elválaszthatatlan részeként kezelje – és azt az alábbiakkal kívánom kiegészíteni, pontosítani a közigazgatási és munkaügyi bíróság elsőfokú végzésére és az OBH elnökének ellenkérelmére is tekintettel:

a./ A kifogásom 5. oldal első bekezdésében és 1./ pontjában (kifogás 5. oldal második bekezdéstől 6. oldal utolsó bekezdés) írtam, hogy álláspontom szerint a Szombathelyi Törvényszék Bírói Tanácsa jelen pályázatnál az objektív pontszámokat részemre jogszabályba ütköző módon állapította meg és ezáltal részemre 61 pont helyett csak 52 objektív pontot állapított meg és helyes pontszám megállapítása esetén [REDACTED] [REDACTED] kinevezésére csak abban az esetben kerülhetett volna sor, ha az ő esetében akár a bírói tanács, akár a Szombathelyi Törvényszék elnöke, vagy akár az OBH elnökének előterjesztésére az OBT ún. rangsor fordítással él, mely azonban nem történt meg, így a pályázati eljárás érvénytelen, mely alapján az OBH elnökének a

pályázatot érvénytelenítenie kellett volna, illetve [REDACTED] kinevezése ezek hiányában érvénytelen pályázati eljárás alapján érvénytelen.

Szintén észrevételeztem a szubjektív pontozással kapcsolatos aggályaimat is, valamint azt, hogy korábbi kifogásaim és alkotmányjogi panaszom miatt a meghallgatáson és az egész pályázati eljárás során hátrány, hátrányos megkülönböztetés ért, így az egész pályázati eljárás a Bjt. 7.§-ában és az alaptörvényben és a Római Egyezményben deklarált jogokat sértő módon került lefolytatásra. Nem gondolom, hogy egy bírói pályázatról döntő bírói tanácsai meghallgatáson egyáltalán felmerülhet kérdésként és felelősségre vonásként az, hogy a pályázó egy másik bírói pályázattal kapcsolatban kifogással mert-e élni és alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Azt gondolom, hogy egy jogállamban ilyen kérdés fel sem merülhetne egy ilyen meghallgatáson, azon kizárólag a bírói pályára való alkalmasságot kellene vizsgálni. Másrészt talán bírónak az alkalmas személy, aki kiáll a meggyőződése és saját véleménye mellett, tud dönteni. Ezen tulajdonságok talán kellenek a bírói pályához.

Az első fokú bíróság a nemperes eljárása során a kifogás ezen részét egyáltalán nem vizsgálta és így nem merítette ki a kérelemhez kötöttség alapelvét sem. Megjegyzem, hogy az elsőfokú bíróság a kérelem elbírálása során a kérelemben megjelölt három pont vonatkozásában kizárólag egyet volt hajlandó egyáltalán vizsgálat tárgyává tenni és azokat is elég szűkszavúan, sommásan intézte el. Az elsőfokú bíróság a végzésében (4. oldal utolsó előtti bekezdés) az alábbiakat állapította meg: „....a kifogás, mint jogorvoslati eszköz ugyancsak nem teszi lehetővé, hogy a bíróság a BT, a törvényszék elnöke, a kérelmezett, valamint az OBT jogkörébe tartozó értékeléseket felülmérlegelje, továbbá e testületek, illetve bírósági vezetők eljárásával – ideértve az indokolásra vonatkozó vitatást is – összefüggő kérelmezői véleményeket érdemben vizsgálja, vagy a KIM rendelet vagy az Ajánlás Bjt-vel való összhangját vizsgálja, így az e tárgyköröket érintő kérelmezői előadás sem alkalmas annak igazolására, hogy a nyertes pályázóval szembeni kifogás alapos lenne.” (Már itt jelezném, hogy ezen megállapítás vonatkozásában az alkotmányjogi panaszom végén külön, az alábbiakat is kiegészítő indokolást, észrevételt teszek.)

Már itt fontosnak tartom kiemelni, hogy ezen bírói hivatkozás – mely annyiban téves, hogy álláspontja szerint kizárólag a kérelmező pályázata lehet az eljárás tárgya – önmagában felveti az alább részletezett alaptörvényi rendelkezések megsértését, illetve ezen pont vonatkozásában is egyértelműen igazolja, hogy az elsőfokú bíróságnak szándéka sem volt a pályázati anyagokat és a támadott pályázati eljárást részleteiben megvizsgálni, habár éppen azok is alátámaszthatták volna, hogy a nyertes pályázó kinevezésére jogszabálysértő módon került sor, a nyertes pályázó

valójában második volt a sorrendben és így rangsor-fordítás hiányában kinevezése jogszabálysértő, illetve a pályázatom vonatkozásában mind az objektív, mind a szubjektív pontozásnál hátrány, hátrányos megkülönböztetés ért.

Mindez felveti az Alaptörvény Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdésében, R) cikk (2) és (3) bekezdésében, Szabadság és felelősség fejezetének XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben és az Állam fejezetének 28. cikkében írt rendelkezések megsértését, továbbá az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Római Egyezmény 6. cikkében, 10. Cikkében, 13-14. Cikkeiben, az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 2. cikk 1./ pontjában, 14. cikk 1./ pontjában és 26. cikkében írt jogok, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15. cikk (1) bekezdésében, 20. cikkében, 21.§ cikk (1) bekezdésében és 47. cikkében írt jogot (a továbbiakban: nemzetközi egyezményekben írt deklarált jogok) megsértését.

Az első fokú bíróság ugyanis a kérelemben írt ezen ponttal egyáltalán nem foglalkozott, továbbá eljárása sem tisztességes a vonatkozásban, hogy a kifogás ezen részét nem tartalma és nem az alaptörvény szellemében értelmezi, illetve meg sem kísérelte a tényállást ezen vonatkozásban felderíteni. Megjegyzem, hogy a jogállamiság, törvény előtti egyenlőség, tisztességes, részrehajlás nélküli és átlátható eljárás követelményét az elsőfokú bíróság szinte teljes egészében megsértette, amikor a kifogásomban írtak nagy részét egyáltalán nem vizsgálta, hanem megállapítása arra korlátozódott, hogy az OBH elnökének ellenkérelmében írt szakmai jártasságra utalást tett és sajnos az OBH elnökének ellenkérelme alapján járt el – és az általam felsorolt egyetlen aggályt sem vizsgálta és még kísérletet sem tett arra.

A jogállamiság, a tisztességes, részrehajlás nélküli és átlátható eljárás, törvény előtti egyenlőség és egyenlő bánásmód, esélyegyenlőség, jogorvoslati jog gyakorlásának követelményeit sérti az is, hogy az elsőfokú bírósági eljárás során az ellenkérelem mellékleteit és a teljes pályázati anyagot részemre nem kézbesítette – csupán észrevételezési jogot biztosított az ellenkérelem vonatkozásában és, mint azt a B) pontnál kifejtem, kivitelezhetetlen határidejű iratbetekintést engedélyezett, melynek meghatározása is alaptörvénysértő –, így az azzal kapcsolatos aggályaimat sem fejthettem ki, miközben a kérelmezett fél valamennyi, általam csatolt iratot megkapta és annak ismeretében tehette meg ellenkérelmét. Azon bírósági érvelés, hogy a korlátozott iratmegismerési határidő meghatározására azért kerül sor, mert a bírósági eljárásra törvényi határidő van azért aggályos álláspontom szerint, mert éppen ezen esetben kellene felmerülnie egy ítélező, az alaptörvényre esküt tevő bíróban annak,

hogy a jogszabály nem felel meg az alaptörvényi rendelkezéseknek és emiatt nem jó a jogszabály és ennek megfelelően kellene eljárnia.

Ugyancsak a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések sérelmét veti fel az is, hogy sem a pályázati eljárás során, sem az elsőfokú bírósági eljárás során – az erre vonatkozó kérelmeim ellenére sem – nem volt módomban megismerni az általam kért és a jogorvoslati jog teljes körű gyakorlásához szükséges összes iratot sem eredetben, sem másolatban. Minden esetben – a törvényszék elnöke, vagy az elsőfokú bíróság esetén is – arra hivatkozással történt az erre vonatkozó kérelmem elutasítása, hogy személyes adatokat tartalmaz (ezzel kapcsolatos észrevételeimet a B) pont tartalmazza).

Álláspontom szerint a jogorvoslati jog gyakorlásának nem lehet akadálya a hivatkozott személyes adatok védelme, már csak azért sem, mert ilyen alapon a vádlottnak büntetőügyben az ítéletet sem szabad megkapnia, hiszen az rengeteg, más személy adatait tartalmazhatja (pl. lakcím, név stb.).

Továbbá a bírói kinevezési eljárás a Bjt. 7.§ (1) bekezdése alapján nyilvános (ez pedig ezen nyilvánosság korlátozása). Utóbbi kapcsán megjegyzem, hogy érdekes módon a bírósági vezetők pályázati anyagai, meghallgatási jegyzőkönyvei még a bíróság hivatalos honlapján is közzé vannak téve, míg a bírói kinevezési eljárások ezen anyagai mind az OBH elnöke, mind az elsőfokú bíróság szerint „titkos iratok”. Ugyanakkor ezen érvelés annyiban is téves jogértelmezésen alapszik, hogy a jogorvoslati jog korlátozását nem eredményezheti a személyes adatok megismerése, melyre kialakult bírói gyakorlat is van.

A szintén érvként felhozott célhoz kötöttség hiányával kapcsolatban megjegyzem, hogy álláspontom szerint a Bjt. 21.§-ában adott, törvényi felhatalmazáson alapuló jogorvoslati jog gyakorlása nevesített és jogszabályban, törvényben alapuló célhoz kötöttségi jogcímet eredményez, mely alapján az iratok kiadásának van helye.

Fentiek alapján általam csak részben ismert iratok alapján döntött az elsőfokú bíróság és így az ügyemben az elsőfokú bíróság általam nem ismert iratok alapján is döntött, mely szintén sérti a fentebb hivatkozott alaptörvényi rendelkezéseket és nemzetközi egyezményekben deklarált jogokat. Ezzel szemben az elsőfokú bíróságnál a kérelmezőnek kötelezettsége minden szükséges iratot saját költségén rendelkezésre bocsátani, külön ügyelve a megfelelő példányszámra is és ezen iratokat teljes egészében megismerheti a kérelmezett fél is.

Habár az elsőfokú bíróság az indokolásában hivatkozott a Bjt. 21.§ (6) bekezdésében írtakra (végzés 3. oldal utolsó bekezdés): „A közigazgatási és munkaügyi bíróság a

kifogás tárgyában 15 napon belül, nemperes eljárás keretében határoz. A bíró kinevezése esetén a közigazgatási és munkaügyi bíróság a bíróvá történő kinevezés feltételeinek meglétét e törvény 4. § (1) bekezdés a), c), d), f), és g) pontjában, a 4. § (2) bekezdésében, valamint az 5. § (1) bekezdésében meghatározottak szempontjából vizsgálja. A bíró áthelyezése esetén a közigazgatási és munkaügyi bíróság kizárólag a pályázati feltételek teljesülését vizsgálja. Ha a közigazgatási és munkaügyi bíróság megállapítja, hogy a pályázatot elnyert személyt e törvénynek a bírói kinevezés feltételeire vonatkozó szabályai szerint nem lehetne bíróvá kinevezni, illetve a pályázatot elnyert személy a pályázati kiírásban szereplő feltételeknek nem felel meg, erre vonatkozó végzését közli a kifogást előterjesztő pályázóval, valamint - a szükséges intézkedés megtétele érdekében - a pályázat elbírálójával és a köztársasági elnökkel. A közigazgatási és munkaügyi bíróság a kifogás alaptalansága esetén a kifogást elutasítja, és végzését közli a kifogást előterjesztő pályázóval, a pályázat elbírálójával, valamint a pályázattal érintett bíróság elnökével". Ennek ellenére az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt, hogy a nyertes pályázó a bírói tanács meghallgatása alapján – figyelemmel az objektív pontokra is – egyáltalán az első pályázó volt-e és így kinevezésre őt a törvényszék elnöke sorrend fordítás nélkül felterjeszthette-e, valamint kinevezése egyáltalán jogszerű-e?

A Bjt. 21.§ (6) bekezdése – és az ezzel kapcsolatos elsőfokú bírósági értelmezés – pedig szintén alaptörvény ellenességet vet fel, amikor a bírói felülvizsgálat tárgya kizárólag az, hogy a pályázó megfelel-e a hivatkozott jogszabályi feltételeknek és egyáltalán nem teszi támadhatóvá azt, hogyha a pályázati eljárás során bármely szabályszegés (akár nyilvánosság, egyenlő bánásmód, esélyegyenlőség, bírói tanácsa vagy törvényszék elnöke vagy OBH elnök vagy OBT eljárása során jogszabályt sért) vagy akár bűncselekmény elkövetése vagy hivatali visszaéléssel, önkényesen kiválasztás esetén a bírói kinevezést meg lehessen semmisíteni.

b./ A kifogásom 3./ pontjában írtam, hogy álláspontom szerint a nyertes pályázó büntetőjogi gyakorlat és büntető bírói tevékenységre vonatkozó gyakorlat hiányában, nem felelt meg a pályázat azon feltételének, hogy a pályázat elbírálásánál a büntető jogterületen szerzett tudásnak, az ilyen ügyek intézésében szerzett jártasságnak van jelentősége és ezen feltételt az én pályázatom vonatkozásában egyáltalán nem vették figyelembe, így a nyertes pályázó pályázati feltétel nem teljesítése ellenére lett

kinevezve, illetve a pályázat elbírálása során ezen feltételt az én pályázatomnál egyáltalán nem értékelték, megsértve ezzel a Bjt. 7.§ (1) bekezdésében és a 10.§ (1) és (2) bekezdésében írtakat.

Megjegyzem, hogy a bíróvá történő kinevezést követően olyan bíró fog büntetőjogi területen ítélni, állampolgárok életéről, kényszerintézkedések alkalmazásáról dönteni, aki kevés ilyen irányú ismerettel, tapasztalattal rendelkezik és így talán sérülhet a bíróhoz való alaptörvényi joga az állampolgároknak, hiszen nem csak a törvényes bírójukhoz, de ahhoz is alapvető joguk van, hogy felkészült és büntetőjogi tapasztalattal rendelkező bíró ítéljen az ügyekben. A bíró önálló munkát végez és az esetében nincsen „betanulási időszak”. A pályázó nem felel meg a Bjt. 7.§ (1) bekezdésében írt legalkalmasabb jelölt kritériumának sem a fentiek alapján. Az eljárás során nem érvényesült azon pályázati kiírási feltétel sem, hogy a pályázat során milyen feltételnek van jelentősége, mert ez éppen a nyertes pályázó vonatkozásában fel sem merült, hiszen ő ezen feltételt nem teljesítette, így kinevezése törvénytört.

Megjegyzem, hogy az OBH elnöke az utóbbi időben a bírói pályázatok kiírásánál ezen szakmai jártasságra vonatkozó feltételt már nem határozza meg a pályázati kiírásban. Adódik a kérdés, hogyha a korábbi és jelen pályázati kiírásnál szabályszerű volt a szakmai jártasság követelménye és azt figyelembe is vették a pályázatok elbírálásánál, akkor miért kellett a pályázati kiírásokon az OBH elnökének módosítania? Lehet, hogy csak azért, mert a szakmai jártasságot nem vették eddig mindig megfelelően figyelembe, illetve a kinevezések emiatt támadhatóvá váltak?

Az elsőfokú bíróság a végzésében kifejtette (4. oldal harmadik bekezdés), hogy a kérelmezett szerint a szakmai jártasságra vonatkozó rész nem volt pályázati feltétel. Ezen értelmezés felveti annak az eshetőségét is, hogy ma Magyarországon az OBH elnöke szerint szakmai jártasság, szakmai gyakorlat nélkül bíróvá kinevezhető az, aki az egyéb törvényi feltételeknek megfelel. És ilyen formában a pályázati eljárás során a szakmai jártasságot az objektív pontok keretében vizsgálendő jogszabály is megkerülhető, mert végső soron az számít, hogy az OBH elnöke kit akar bíróvá kinevezni. Ez felveti a fékek és egyensúlyok rendszerének hiányosságát, mert így a bírói tanács, törvényszék elnöke és OBT nem tudja a jogszabályban nekik szánt szerepet betölteni, illetve teljes bírói önkényre adhat alapot a kinevezések körében, mely során értelemszerűen az a.) pontban hivatkozott alaptörvényi és nemzetközi egyezményekben deklarált jogok és a Bjt. 7.§ (1) és 10.§ (1) bekezdésében írt rendelkezések egyáltalán nem érvényesülhet.

Ezzel kapcsolatban megjegyezném, hogy álláspontom szerint azon megállapítás, hogy a Bjt. 10. § (1) bekezdésében írtakat figyelmen kívül hagyva a pályázati kiírásnak nem eleme és így feltétele a büntetőjog területén szerzett gyakorlat előnyt jelent kitétel, az alaptörvényben ütköző és a Bjt. szabályainak megkerülését eredményező, önkényes bírói jogértelmezésnek tűnhet, mellyel a pályázat tisztességes és átlátható eljárásának követelménye is sérülhet.

Ami a szakmai jártasságot illeti, azzal kapcsolatban még egyszer kiemelném, hogy a nyertes pályázó – aki összesen 7 éve van a bíróságon és titkárként korábban az ideje nagy részét egyesületi ügyekkel töltötte és kifogásomban írtak szerint kevés, elenyésző büntetőjogi gyakorlattal bír (és nem gondolnám, hogy a szabálysértési ügyek intézése a tényleges büntető ügyek intézésével azonos lenne, illetve érdekes, hogy az OBH elnöke még időpontot sem tudott feltüntetni az ellenkérelmében, melyben meg tudná jelölni, hogy a nyertes pályázó mikor és milyen időszakban szerzett büntetőjogi tapasztalatot) – szemben az én esetemben a közel 15 éves szakmai gyakorlatot egyáltalán nem vették figyelembe, valamint azt az objektív pontozásnál is a jogállamiság, a törvény előtti egyenlőség, az egyenlő bánásmód, diszkrimináció tilalmának megsértésével, „alulpontozva” vették figyelembe, mint azt az a) pontban és a kifogásomban írtam már. Elég csak arra gondolni, hogy a hatályos jogszabályok szerint egy bírósági titkár kiválóan alkalmas minősítése automatikusan 13 pont, míg nem bírósági alkalmazottak esetén 1-18 pont között a pontok száma szabadon állapítható meg. Így az én esetemben a pályázat estén nem érte el ezen objektív pontszámom még a bírói alkalmas minősítés esetén adható 15 pontot sem, hanem attól jócskán elmaradt. Így a bírói tanácsnak már ezen pontozással is lehetősége van a kívülálló pályázók esélyeit jelentősen rontani, illetve bíróvá történő kinevezésüket megakadályozni). Az egész eljárás során kizárólag a nyertes pályázónál vették figyelembe a büntetőjogi területen végzett munkát (mellyel kapcsolatos aggályaimat a kifogásomban és fentebb is kifejtettem), így az sem számított, hogy én a nyertes pályázóval ellentétben büntetőjogi területen szerzett szakjogi végzettséggel, szakcikkkel, külföldi, az Eurojustnál végzett munkával, valamint több külföldi tanulmányúttal és konferencián való részvétellel, előadással rendelkezem. Ezen jártasságot megalapozó tények kizárólag a nyertes pályázónál kerültek figyelembe vételre. Mindezek és az alábbiak felvetik az Alaptörvény Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdésében, R) cikk (2) és (3) bekezdésében, Szabadság és felelősség fejezetének XII. cikk (1) bekezdésében, XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) bekezdésében és az Állam fejezetének 28. cikkében és az A/2.) pontban és a) pontban írt nemzetközi egyezményekben deklarált jogok

A pályázatnál álláspontom szerint szintén nem érvényesült a legalkalmasabb jelölt kitétel sem, mely szintén felveti a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések és egyezmények megsértését.

A fentiek álláspontom szerint a jogállamiság, törvény előtti egyenlőség, egyenlő bánásmód, diszkrimináció tilalma, munka és foglalkozás szabad megválasztásának joga, mint alaptörvényi elvek sérülnek.

c./ A kifogásom írtam, hogy a Bjt. 7. § (1) és (2) bekezdései alapján a bírói álláshelyre – a 8. §-ban meghatározott esetek kivételével – pályázatot kell kiírni. A kiválasztás során garantálni kell, hogy a bírói álláshelyet nyilvános és valamennyi - a jogszabályi, valamint a pályázati felhívásban meghatározott feltételeket teljesítő - pályázó számára egyenlő esélyt biztosító, e törvényben szabályozott pályázati eljárás eredményeként a legalkalmasabb jelölt nyerje el

- Jelen pályázat során véleményem szerint sérült a Bjt. 7.§ (1) bekezdésében írt nyilvános pályázati eljárás lefolytatásának törvényi kötelezettsége, garantálása is, melyet alátámaszt a fentebb írt, a pályázati anyagok és a pályázati eljárás során keletkezett iratok megismerésének, betekintésének részbeni kizártsága, így sem a pályázaton részt vett személyek, sem a nyilvánosságnak, bármely más személynek nincsen lehetősége arra, hogy ellenőrizhesse, hogy a pályázat és a pályázati eljárás a jogszabályokban írtak megtartásával került elbírálásra, lefolytatásra és valóban az eljárás átlátható, fair, mindenki számára egyenlő esélyt biztosító volt és valóban a legalkalmasabb személy került-e kinevezésre.

A fentiek alapján álláspontom szerint felmerült annak is a lehetősége, hogy ezen eljárás során nem érvényesült azon törvényi kitétel sem, hogy valamennyi pályázónak egyenlő esélyt kell garantálni, hiszen ez sem az objektív pontozásnál, sem a szubjektív pontozásnál a pályázók esetén nem volt minden esetben biztosított, sőt az alábbiak szerint hivatkoztak szerint jómagamat kifejezetten hátrány is ért ezek meghatározásánál a korábbi alkotmányjogi panaszom és kifogásaim miatt.

Az egész eljárás akár arra is engedhet egy külső pályázót következtetni, hogy a bíróságok a külső pályázók számára nem nyitottak, ezzel a munka szabad megválasztásának alaptörvényi joga sem biztos, hogy teljesen érvényesül, továbbá mintha az egész lefolytatott pályázati eljárás előre eldöntött lett volna és a nyertes pályázó személye már előre meg lett volna határozva. Éppen az alkotmányjogi panasz beadása napja előtt tartott sajtótájékoztatót az OBH elnöke, ahol éppen kifejtette, hogy a pályázati rendszer átalakítására van szükség, mert kívülről a legnagyobb tudású szakemberek nem tudnak a bírósági rendszerbe bekerülni. Ezen probléma most éppen a közigazgatási bíróságok átszervezése kapcsán vetődött fel.

Ezen pályázatnál is felmerült a pályázó titkárok minősítésének kérdése, továbbá a szubjektív pontok adása is kevésbé a kompetenciáról szól (melyet ilyen rövid idő alatt lemérni nem lehet), felmerülhet, hogy annál szerepet játszhat a személyes ismeretség, esetleges szimpátia, belső pályázók védelme. Jelen pályázatnál is írtam már fentebb, hogy milyen eltérő szubjektív pontok voltak, melyek indokoltsága nem biztos, hogy minden esetben megalapozott, de természetesen azokat a jelenleg hatályos jogszabályok alapján nem lehet támadni. A szubjektív pontok inkább talán

lehetőséget biztosítottak ezen és az alkotmányjogi panaszomhoz mellékelt további kettő kifogásban is írt pályázati eljárás során a külső pályázó esélyeinek rontására, hiszen lényegesen kevesebb pontot kaptam, mint a nyertes pályázó, illetve az alkotmányjogi panaszomhoz csatolt további két pályázattal kapcsolatos kifogásból látszik az is, hogy 29 nap alatt mennyit lehet rontani, illetve javítani ugyanazon pályázók szubjektív pontjain annak érdekében, hogy a pályázaton a megfelelő és elvárt eredmény szülessen meg, nem visszariadva a jogszabályi rendelkezéseknek megfeleléségi látszatot keltő bírói önkénnytől sem.

Az elsőfokú bíróság a végzésében és eljárása során ezen pontban írt felvetéseket szintén nem vizsgálta, így nem merítette ki a kérelemhez kötöttség alapelvét sem. Mindez felveti az Alaptörvény Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdésében, R) cikk (2) és (3) bekezdésében, Szabadság és felelősség fejezetének XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben és az Állam fejezetének 28. cikkében írt rendelkezések megsértését.

A kifogásaimból az is kiderülhet, hogy álláspontom szerint a bírói tanács, a törvényszék elnöke és az OBH elnöke is megsérti a jelen pontban hivatkozott alaptörvényi rendelkezéseket, amikor jogalkalmazóként a jogszabályok sajátos, egyéni érdekeket szem előtt tartó, önkényre és hivatali visszaélésre lehetőséget adó és nem az alaptörvényben megfogalmazott elvek szerinti értelmezését követi, illetve az alaptörvénnyel ellentétes értelmezést alkalmaz. A jogszabályok ilyen fajta, önkényes és saját célokat szolgáló értelmezése álláspontom szerint szintén felveti, hogy jelen pályázati eljárás valóban megfelelt-e az alaptörvény hivatkozott rendelkezéseinek és a hatályos jogszabályokban foglaltaknak.

Megjegyzem, hogy a jogszabályok ilyen fajta, önkényes, az alaptörvény hivatkozott rendelkezésibe ütköző módon történő értelmezése mind a KIM rendelet értelmezését adó, a B/III. pontnál részletezett módon az Ajánlásban is tetten érhető.

Ezt meghaladóan a KIM rendelet 2.§(4) bekezdésének értelmezésénél is tetten érhető a bíróságok részéről a fenti magatartás. Ugyanis a jogszabályban foglaltakkal ellentétben a bíróságok a bírói pályázat során csak érvényes pályáalkalmassági vizsgálat megléte esetén fogadják el érvényesnek a pályázatot és azon esetben, ha valamely pályázó nem rendelkezik ezzel, de a KIM rendelt 2. § (4) bekezdésében írtak szerint eljárva csatolja a szükséges iratokat, akkor az érvényes pályáalkalmassági vizsgálat benyújtására hiánypótlás keretében felszólítják és annak eredménytelen eltelte után kizárják a pályázatból, mely ellen a jelenleg hatályos Bjt. szerint jogorvoslatnak helye nincsen.

d./A kifogásomban hivatkoztam arra, hogy a fentebb írtak alapján felvetődhet az is, hogy a lefolytatott pályázati eljárás a Bjt. 7.§ (1) bekezdésében írtaknak

maradéktalanul nem felelt meg.

Az első fokú bíróság a nemperes eljárása során a kifogás ezen részét egyáltalán nem vizsgálta és így nem merítette ki a kérelemhez kötöttség alapelvét sem. Mindez felveti az Alaptörvény Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdésében, R) cikk (2) és (3) bekezdésében, Szabadság és felelősség fejezetének XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben és az Állam fejezetének 28. cikkében írt és az A/2. pontban és a.) pontban írt nemzetközi egyezményekben deklarált jogok megsértését.

Az első fokú bíróság ugyanis a kérelemben írt ezen ponttal egyáltalán nem foglalkozott, továbbá eljárása sem tisztességes a vonatkozásban, hogy a kifogás ezen részét nem tartalma és nem az alaptörvény szellemében értelmezi, illetve meg sem kísérelte a tényállást ezen vonatkozásban felderíteni.

A nyilvánosság, átláthatóság, egyenlő bánásmód, esélyegyenlőség, tisztességes alaptörvényi elveit sérti a pályázati eljárás több szakasza is. Így például a bírói tanács ülése nem nyilvános; az egyes pályázók a másik pályázók meghallgatásán nem vehetnek részt; a pályázati anyagok nem nyilvánosak; a törvényszéki elnök és az OBH elnök eljárása teljesen „titkos”, azok iratanyagai nem nyilvánosak és nem ellenőrizhetők le, azokkal szemben külön jogorvoslat nincsen, illetve az elsőfokú bíróság végzésében foglaltak szerint azok egyáltalán nem vizsgálhatók, így az alaptörvényi rendelkezések sérülnek és önkényre, hivatali visszaélésre is alapot adhatnak.

e.) A kifogásom 2. pontjában hivatkoztam arra, hogy jelen pályázatnál: „Pályáztam annak ellenére is, hogy korábban már több pályázatom nem sikerült, illetve nem engedték, hogy sikerüljön, valamint a korábbi pályázataim vonatkozásában kettő eredményével szemben a törvényben és az alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogommal élve két esetben kifogást és az egyik kifogás elutasítása miatt alkotmányjogi panaszt is előterjesztettem az Alkotmánybíróságon, melynek elbírálása még jelenleg is folyamatban van. Tudtam, hogy ezen pályázat esetén sem lehetek bíró, mert a korábbiakban a már említettek szerint jogorvoslati jogommal és így a pályázatok és elnöki döntések vonatkozásában véleménynyilvánítási szabadságommal is éltem és ezért minden egyes pályázatom sikertelenségre van utalva emiatt. Amint

azt az alkotmányjogi panaszomban is írtam:

„...azt csak remélni tudom, hogy az Alaptörvényben biztosított jog gyakorlása, nevezetesen alkotmányjogi panasz előterjesztése miatt – a már eddig elszenvedetteken túl – sem közvetlen hozzátartozóimat, sem engem közvetett vagy közvetlen hátrány nem ér és nem is fog érni semmilyen szervezet, illetve személy részéről.

Sajnos a Szekszárdi Járásbíróság büntető bírói álláshelyre kiírt pályázati eljárása egy álommal szegényebbé tett, tisztában vagyok azzal, hogy ezek után Magyarországon már semmilyen módon sem lehetek bíró és így büntető bírói álmaim szertefoszlottak.”

Sajnos a most benyújtott kifogás tárgyát képező pályázat ezen mondataimat visszaigazolni látszik és bírói kinevezésemre sem ezen, sem a Szombathelyi Törvényszéken később lefolytatott kettő pályázati eljárás során nem kerülhetett sor, mert a korábbi pályázataim vonatkozásában élni mertem a vélemény-nyilvánítási szabadságjogommal és a jogorvoslati jogommal, ezért ezen pályázatok során emiatt hátrány, hátrányos megkülönböztetés és tisztességtelen eljárás ért, továbbá az alább részletezettek szerint törvényellenes jogszabály, ajánlás került alkalmazásra, illetve annak alkalmazása is törvényellenes volt.”

Mint ahogy azt az általam csatolt kettő további kifogás és a Szombathelyi Törvényszék Bírói Tanácsának 2017. május 5. napi üléséről készült és rendelkezésemre álló jegyzőkönyv-kivonat is tartalmazza, egyértelműen amiatt ért hátrány, mert korábban a jogorvoslati jogomat gyakoroltam.

Mindez felveti a Mindez felveti az Alaptörvény Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdésében, R) cikk (2) és (3) bekezdésében, Szabadság és felelősség fejezetének XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben és az Állam fejezetének 28. cikkében írt és az A/2. pontban és az a) pontban írt nemzetközi egyezményekben deklarált jogok megsértését.

B)

1. Az alkotmányjogi panaszomhoz is mellékelt kérelem alapján 2017. június 20. napján a Bjt. 21.§ (4) bekezdése alapján – jogorvoslati határidőn belül – kifogást terjesztettem elő a Magyar Közlöny 2017. június 12. napján megjelent, 88. számában kihirdetett, a köztársasági elnök 205/2017. (VI. 12.) számú határozatával szemben.

A kifogást a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. július 19. napján kelt, 26.Kpk.45.745/2017/5. számú végzésében elutasította. A végzés ellen fellebbezésnek helye nincsen (A bírói pályázat ügyében a jogorvoslati lehetőséget teljes egészében kimerítettem a kifogás benyújtásával, és a végzéssel szemben további jogorvoslati lehetőségem már nincsen, így alkotmányjogi panasz benyújtásának van helye. Tájékoztatom az Alkotmánybíróságot, hogy minderre tekintettel az ügyben felülvizsgálati, vagy más jogorvoslati eljárás értelemszerűen semmilyen hatóság előtt nincsen folyamatban).

A végzés részemre 2016. július 27. napján szabályszerűen kézbesítésre került, így az Abtv. 30. (1) bekezdésében írt alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő 2017. szeptember 25. napján telik le.

Az alkotmányjogi panasz benyújtására a jogosultságomat az Abtv. 26.§ a) és b) pontjai alapozzák meg, míg az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására az Alaptörvény Állam fejezet 24.§ cikk (2) bekezdés c) pontja és az Abtv. 26.§-a alapozza meg.

B/I.

Az alkotmányjogi panasz ezen részében kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 26.§ (1) bekezdés a) és b) pontja, a 41.§-a, a 43.§-a, a 45.§ (2) és (4) bekezdései alapján állapítsa meg a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (a továbbiakban Bjt.) 14.§ (1) bekezdésének, 15.§ (2a) bekezdésének, 16.§ (2) bekezdésének, 18.§ (1) és (4) bekezdéseinek, 21. (6) bekezdésének, továbbá a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 148.§ (1) bekezdésének és 152.§ (3)

bekezdésének az alaptörvény-ellenességét és azokat semmisítse meg, valamint alkalmazásukat visszamenőleges hatállyal függessze fel, továbbá e körben az Abtv. 46.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pontjai, valamint (3) bekezdése alapján hívja fel a jogalkotót az alkotmányos mulasztás megszüntetésére és az Alaptörvényben és nemzetközi egyezményben írt rendelkezéseknek megfelelő jogszabály megalkotására.

2. Az alkotmányjogi panaszom az alábbi Alaptörvényben és Római Egyezményben biztosított jogokat és rendelkezéseket érinti:

Alaptörvény

ALAPVETÉS

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Q) cikk (3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T) cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

XII. cikk (1) Mindenkinél joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinél bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. cikk (1) Mindenkinél joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXV. cikk Mindenkinél joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinél joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinél joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

AZ ÁLLAM

25. cikk (5) A bíróságok igazgatásának központi feladatait az Országos Bírósági Hivatal elnöke végzi. Az Országos Bírói Tanács felügyeli a bíróságok központi igazgatását. Az Országos Bírói Tanács és más bírói önkormányzati szervek közreműködnek a bíróságok igazgatásában.

26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatók. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a

jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Római Egyezmény

6. Cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

10. Cikk - Véleménynyilvánítás szabadsága

1. Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson. Ez a Cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

13. Cikk - Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

14. Cikk - Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

3-4./ A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.), továbbá indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Mint azt az alkotmányjogi panaszom A) részében és a B) pontjában is írtam a hivatkozott bírói pályázat elbírálása során számos – álláspontom szerint alaptörvényt sértő – jogszabály került felhasználásra, mely miatt az Alaptörvényben írt és hivatkozott jogok sérelme következett be, melynek orvoslására ezen alkotmányjogi panasz keretében kerülhet sor.

Az elsőfokú bíróság a végzésében (4. oldal utolsó előtti bekezdés) az alábbiakat állapította meg: „...a kifogás, mint jogorvoslati eszköz ugyancsak nem teszi lehetővé, hogy a bíróság a BT, a törvényszék elnöke, a kérelmezett, valamint az OBT jogkörébe tartozó értékeléseket felülmérlegelje, továbbá e testületek, illetve bírósági vezetők eljárásával – ideértve az indokolásra vonatkozó vitatást is – összefüggő kérelmezői véleményeket érdemben vizsgálja, vagy a KIM rendelet vagy az Ajánlás Bjt-vel való összhangját vizsgálja, így az e tárgyköröket érintő kérelmezői előadás sem alkalmas annak igazolására, hogy a nyertes pályázóval szembeni kifogás alapos lenne.”

Az elsőfokú bíróság ezen megállapítása is felveti az A) pontban írtakkal együtt az alaptörvényi aggályaimat a pályázati eljárással és azok jogszabályi rendelkezéseivel kapcsolatban, melynek során álláspontom szerint Alaptörvény Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdésében, Q) cikk (3) bekezdés, R) cikk (2) és (3) bekezdésében, T) cikk (3) bekezdésében, a Szabadság és felelősség fejezetének II. cikk (1) és (2) bekezdésében, II. cikkében, XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben és az Állam fejezetének 26. és 28. cikkében írt rendelkezések megsértését, továbbá a Római Egyezmény 6., 10. és 13-14. cikkeiben, az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 2. cikk 1./ pontjában, 14. cikk 1./ pontjában és 26. cikkében, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15. cikk (1) bekezdésében, 20. cikkében, 21.§ cikk (1) bekezdésében és 47. cikkében írt jogot (a továbbiakban: nemzetközi egyezményekben deklarált jogok) megsértését, melyeket – az egyes alaptörvényi rendelkezéseket meg nem ismételve külön-külön, mert álláspontom szerint valamennyi hivatkozott alaptörvényi rendelkezés sérül a részletezett pontoknál – az alábbiakban részletezem:

a./ Véleményem szerint a Bjt. 21.§ (6) bekezdésében írt rendelkezés annyiban alaptörvény ellenes, hogy

- nem biztosítja a hatékony jogorvoslati jogot, hiszen egyrészt nem ad lehetőséget arra, hogy a közigazgatási bíróság nemperes eljárása során a teljes pályázati eljárást felülvizsgálja, annak eljárási és anyagi szabályait, az egyes szereplők döntéseit ellenőrizze, felülvizsgálja (egyáltalán nem teszi támadhatóvá azt, hogyha a pályázati eljárás során bármely szabályszegés – pl. objektív pontok számítása, kiugró szubjektív pontok száma, nyilvánosság, egyenlő bánásmód, esélyegyenlőség megsértése; a bírói tanács vagy a törvényszék elnöke vagy az OBH elnök vagy az OBT eljárása során jogszabályt sért, vagy akár bűncselekmény elkövetése vagy hivatali visszaéléssel, önkényesen kiválasztás esetén a bírói kinevezést meg lehessen semmisíteni stb.) és így az eljárás egészének vizsgálata alapján állapítsa meg, hogy a pályázati eljárás és az annak végén hozott döntés törvényes-e, így az eljárásnak nem lehet tárgya az A) részben megfogalmazottak;

- a Köztársasági Elnöki határozattal szemben az OBH elnöke, mint kérelmezett féllel szemben indított közigazgatási nemperes eljárásban lehet jogorvoslatot gyakorolni, azt támadni, anélkül, hogy a Köztársasági Elnök akár csak beavatkozóként vagy félként az eljárásban részt vegyen, vagy az eljárásról tudomást szerezzen; ilyen módon a hatalmi ágak szétválasztása sem biztos, hogy érvényesül;

- amennyiben a bíróság a kifogásnak helyt ad, akkor az OBH elnökével és a Köztársasági Elnökkel a döntését a szükséges intézkedés megtétele végett közli. A törvény nem írja elő, hogy az OBH elnökének és a Köztársasági Elnöknek milyen szükséges intézkedést kell megtennie és a helyzetet hogyan kell orvosolnia. Például automatikusan és milyen módon szűnik meg a nyertes pályázó bírói kinevezése és helyette kit neveznek ki (pl. a rangsorban következő személyt); vagy új pályázat kerül-e kiírásra (megjegyzem, hogy a Bjt. 20.§-a sem ad erre választ). Utóbbi esetben a pályázaton részt vett, vagy hátrányt szenvedő felek kártérítési vagy más igénnyel felléphetnek-e és kivel szemben és ilyen esetben az érvénytelenített pályázatot milyen módon kell megismételni? Az sem derül ki a jelenleg hatályos jogszabályokból, hogy a Köztársasági Elnök a bírói kinevezésre vonatkozó határozatát vissza tudja-e vonni, vagy milyen szükséges intézkedést kell, illetve tud megtenni. Az sem derül ki a jelenlegi szabályozásból, hogy abban az esetben, ha megállapítják, hogy egy bíró kinevezésére törvénytörő módon kerül sor, akkor az általa bíróként az addig meghozott ítéletekkel, végzésekkel mi lesz, melyek értelemszerűen azonnal törvénytörő ítéletek és végzések.

- az OBH elnökével, mint kérelmezett féllel szemben benyújtott kifogás tárgyában az OBH elnökének igazgatási úton (az OBH elnöke dönthet a bíró karrierjéről, jövőbeni pályázatáról, külföldi útjairól, mely bíróságra rendeli ki, soron kívül előre sorolásáról

vagy cím adományozásáról stb.) mindenképpen alárendelt bíróság és bíró dönt, azaz nem teljesül így a független, pártatlan, tisztességes, jogállami eljárás követelménye sem, mert habár az ítélező bíró az ítékezés során független az alaptörvény szerint – bár jelen eljárásban az elsőfokú bíróság kizárólag az OBH elnökének ellenkérelmét vette alapul a döntése meghozatalában –, azonban igazgatási úton nem független. Felvetődik az a költői kérdés is, hogy abban az esetben, ha a kifogást benyújtó félnek igaza van, akkor melyik bíró merné felvállalni azt, hogy a saját bírósági szervezeti elnökével szemben hozzon döntést; vagy jelen esetben az eljáró bíróságban nem merült fel alaptörvényi aggály a szabályozással kapcsolatban, mikor megállapította, hogy a pályázati eljárás egyáltalán nem vizsgálható felül, mégis megállapítja, hogy az azzal kapcsolatos aggályok nem alkalmasak a pályázati eredmény vitatására. Ezt meghaladóan a bíróság kimondta, hogy nem vizsgálhatja, hogy a KIM rendelet és Ajánlás a Bjt-vel összhangban van-e. Ezzel kapcsolatban érdemes talán rávilágítani arra, hogy amennyiben a kifogásban alkotmányossági aggályokat vet fel a kérelmező, illetve rávilágít a KIM rendelet és Ajánlás Bjt-vel és alaptörvénnyel kapcsolatos kollíziójára, akkor abban az esetben az eljáró bíróságnak, bírónak hivatalból nem kellene-e az Alkotmánybírósághoz felterjesztenie legalább az ügyet normakontroll végett?

Szintén említésre méltó, hogy a bíróság – akinek kizárólag a nyertes pályázó pályázati anyaga áll rendelkezésére, hiszen a törvényszék elnöke a Köztársasági Elnöki határozat meghozatala után pár nappal visszaküldte részemre a pályázati anyagomat – hogyan is tudná érdemben felülvizsgálni a teljes pályázati eljárást, ha még a teljes irat sem áll rendelkezésre.

- nem biztosítja a kifogást előterjesztő félnek, hogy az összes pályázati eljárás iratanyagát megismerhesse, illetve ezt a nyilvánosság számára sem biztosítja, csakúgy, mint a pályázati eljárásra vonatkozó Bjt. rendelkezések (14-21.§); megjegyzem, hogy önmagában a bíróságnak azon eljárása, hogy iratbetekintést engedélyez rövid határidő tűzésével Budapesten, mivel a bíróságnak 15 napon belül kell döntenie, szintén aggályos egyrészt mert így még az iratbetekintési jogom sem érvényesült, másrészt talán ez alapján is a bíróságnak alaptörvényi aggályokat kellett volna felvetnie, hogy milyen eljárás az, ahol az egyik fél minden iratot megismerhet, míg a másik csak pusztán egy ellenkérelmet és vele szemben olyan iratokra alapozzák a döntést, melyet nem is láthatott és így reagálni sem tudott rá.

A kifogás elbírálása vonatkozásában megjegyzendő, hogy a bírósági eljárás attól függ, hogy mely bíróhoz kerül az ügy. Jelen kifogásnál az eljáró bíró előre megküldte az ellenkérelmet és észrevételt tehetem, míg más ügyekben az ellenkérelmet az

elutasító végzéssel együtt szoktam kézhez kapni és észrevételezési jogom egyáltalán nem volt. Lehet egy jogorvoslati eljárás ennyire különböző és tényleg attól függhet egy bírósági eljárás, hogy mely bíróhoz került. A jogállamiság alapelve nem azt veti fel, hogy azonos jogszabály alapján azonos eljárási rend van?

- Szintén aggályos a bíróság azon felvetése, hogy a másik pályázó pályázati anyagát akkor lehet megismernem, ha csatolom a nyertes pályázó hozzájárulását. Tényleg komolyan gondolja egy bíró ma Magyarországon, hogy majd az a fél fogja nekem engedélyezni a pályázati anyagának megismerését, akinek a kinevezését támadom? Főleg azon tény ismeretében, hogy egy pályázat során kizárólag a másik pályázó nevét ismeri meg az ember, de annak semmilyen egyéb személyes adatát, mely alapján lehetősége lenne akár írásban őt megkeresnie a kiadás végett és az eljárás során a Szombathelyi Törvényszék sem adta ki részemre az ehhez szükséges adatokat. Továbbá ezen hozzájárulás beszerzéséről a bíróság a kifogás elutasításában rendelkező végzésében adott tájékoztatást, így kizárt volt annak időben történő beszerzése.

- az alkotmányjogi panaszomban fentebb írtak alapján a jogorvoslati jogot is korlátozza;

- továbbá megemlíteném az is, hogy nem lenne-e a jogorvoslati jogot a Köztársasági Elnöki határozat megszületése előtt biztosítani, vagy a Köztársasági Elnöki határozatot jogerőhöz kötni, azaz a bírói kinevezés csak a jogorvoslati jog leteltének napjával hatályosulna, hiszen így elkerülhető lenne, hogy utóbbi érvénytelen kinevezés megállapítása esetén az addig meghozott ítéleteket, végzéseket felül kellene vizsgálni.

b.) A bírói tanács vonatkozásában a Bjt. 15.§ (2a) bekezdése annyiban alaptörvény ellenes, hogy nem biztosítja azt, hogy a bírói tanács a pályázók meghallgatása előtt a pályázókat tájékoztassa arról, hogy a bírói tanács a szubjektív pontok megállapításánál milyen szempontokat vesz figyelembe, így a tisztességes és átlátható eljárás alapelvét sérti.

Megjegyzem, hogy jelen pályázati eljárás során a Szombathelyi Törvényszék Bírói Tanácsa nem tájékoztatott engem a meghallgatáson arról, hogy a szubjektív pontokat milyen szempontok alapján állapítják meg. Arról csak a bírói kinevezés után rendelkezésemre bocsátott korlátozott iratokból szereztem tudomást.

Ugyanakkor a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi) 148.§ (1) bekezdése és a 152.§ (3) bekezdése annyiban alaptörvény ellenes, hogy a pályázat elbírálása során nem teszi lehetővé, hogy a bírói tanács ülésén a Bjt. 7.§ (1) bekezdésében írt pályázat esetén, bárki, így a pályázatot beadó személyek is részt vehessenek a másik pályázó meghallgatásán, így sérül a nyilvános és tisztességes pályázati eljárás Bjt. 7.§ (1) bekezdésében írt alapelv. Természetesen ezen alkotmányjogi panaszom tárgyában megtartott bírói tanács ülésén a másik két pályázó meghallgatása formális volt, hiszen ilyen rövid időkeretben vajon mire lehetett őket meghallgatni? E körben a kifogásomban írtakat változatlanul fenntartom.

c./ A törvényszék elnökének vonatkozásában a Bjt. 16.§ (2) bekezdése annyiban alaptörvény ellenes, hogy nem biztosítja azt, hogy a törvényszék elnöke a rangsor megváltoztatására vonatkozó részletesen indokolt döntését az érintett pályázókkal írásban és még az OBH elnökhöz történő felterjesztés előtt közölje és azzal szemben az érintett személyek semmilyen jogorvoslattal sem élhetnek, vagy arra még észrevételt sem tehetnek. Szintén alaptörvény ellenes azon körben, hogy a törvényszék elnökének nem írja elő kötelezettségként, hogy a pályázókat írásban tájékoztassa arról, hogy a bírói tanács meghallgatása alapján felállított sorrendtől eltért-e vagy sem, és az OBH elnökénél mely személy kinevezését kezdeményezte.

d./ Az OBH elnöke vonatkozásában a Bjt. 18.§ (1) bekezdése annyiban alaptörvény ellenes, hogy nem biztosítja azt, hogy az OBH elnöke a köztársasági elnökhöz való felterjesztés tényéről tájékoztassa a rangsor első helyén álló pályázót, illetve a többi pályázót.

Így fordulhat elő, hogy a pályázaton részt vevő személyek a bírói tanács meghallgatását követően majd csak a Magyar Közlönyből utólag, illetve a törvényszék elnökének utólagos iratvisszaküldése után értesülnek arról, hogy mi lett a pályázati eredmény.

Ez egyébként részben korlátozza is a jogorvoslati jogot, mert adott esetben – főleg a külsős – pályázóknak a Magyar Közlönyt kell folyamatosan nyomon kísérniük, hogy vajon mi lett a pályázat vége, melyen részt vettek.

e./ Az OBH elnöke vonatkozásában a Bjt. 18.§ (4) bekezdése annyiban alaptörvény ellenes, hogy nem biztosítja azt, hogy az OBH elnöke a rangsor megváltoztatására vonatkozó részletesen indokolt döntését az érintett pályázókkal írásban és még az

OBT-hez történő felterjesztés előtt közölje és azzal szemben az érintett személyek semmilyen jogorvoslattal sem élhetnek, vagy arra még észrevételt sem tehetnek.

Az OBH elnökének ezen rangsor fordításával és jogorvoslattal kapcsolatos aggályokat – melyek értelemszerűen a bírói tanács, a törvényszéki elnök és az OBT rangsor fordítására is alkalmazhatók – már a Velencei Bizottság CDL-AD(2012)001, 2012. március 19. napján kelt, 663/2012. számú véleménye (a továbbiakban: Velencei Bizottság vélemény) is megfogalmazta (lásd 57-59. pontok). A Velencei Bizottság kifejtette, hogy a bírói kinevezés során olyan objektív kritériumokat kell alkalmazni az anyagi és eljárásjogi szabályok megalkotása során, melyek elegendő biztosítékot adnak ahhoz, hogy kizárják a pályázati eljárás során a nem oda illő megfontolásokat is az elbírálás során. Ezen kívül a bizottság kifejtette azt is, hogy azon rendelkezés, hogy az OBH elnöke döntése ellen nem lehet bírósághoz fordulni, felveti a jogbiztonság és az átláthatóság hiányát is.

f./ Az OBT vonatkozásában a Bjt. 18.§ (4) bekezdése annyiban alaptörvény ellenes, hogy nem biztosítja azt, hogy az OBT a részletesen indokolt döntését az érintett pályázókkal írásban közölje, illetve nem kötelezi az OBT-t arra, hogy indokolt határozatot kell hoznia ezen kérdésben. A birosag.hu oldalon megjelentetett OBT döntések is kizárólag két sorosak és indokolás nélküliek. Alaptörvény ellenes az is, hogy ezen OBT döntéssel szemben az érintett személyek semmilyen jogorvoslattal sem élhetnek, vagy arra még észrevételt sem tehetnek.

Szintén felmerül az OBT eljárásával kapcsolatban az az alaptörvényi aggály, hogy az OBT bíró tagjai mennyire függetlenül döntenek az OBH elnökével szemben, hiszen ezen bíró tagokra is igaz az a./ pontban írt igazgatási úton való függőség. Ráadásul ez az ő esetükben részben hatványozottabban igaz, hiszen számos bírósági vezető van köztük, akiket az OBH elnöke bármikor indokolás nélkül megfoszthat vezetői tisztségüktől. Az OBT független és önálló működésével kapcsolatos aggályokat a Velencei Bizottság véleménye is megfogalmazta (lásd 47. és 50. pontok), amelyben külön kiemelésre került, hogy a tagok OBH elnöktől való függősége is.

g./ A pályázati eljárás nyilvánossága, átláthatósága vonatkozásában a Bjt. 14.§ (1) bekezdése annyiban alaptörvény ellenes, hogy nem teszi kötelezővé azt, hogy a beérkezett pályázati anyagokat (beleértve az egyes pályázók teljes pályázati anyagát, a bírói tanács, a törvényszék elnökének, az OBH elnökének és az OBT előtti eljárás anyagát) a bíróság a központi honlapján közzéteszi, ezzel is biztosítva a

nyilvánosságot és az átláthatóságot és későbbiekben a hatékony jogorvoslati jog használatát.

B/II.

Az alkotmányjogi panasz ezen részében kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 26.§ (1) bekezdés a) és b) pontja és a 45.§ (2) bekezdése alapján állapítsa meg a KIM rendelet 5.§ (4) bekezdésének és 15.§-ának, valamint a KIM rendelet 1. melléklete 1.1.3. pontjának, 9. pontjának és 11. pontjának alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, valamint az Abtv. 45.§ (4) bekezdése alapján függessze fel a KIM rendelet alkalmazását visszamenőleges hatállyal, továbbá az Abtv. 46.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pontjai, valamint (3) bekezdése alapján hívja fel e körben a jogalkotót az alkotmányos mulasztás megszüntetésére.

2. Az alkotmányjogi panaszom az alábbi Alaptörvényben és Római Egyezményben biztosított jogokat és rendelkezéseket érinti:

Alaptörvény

ALAPVETÉS

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Q) cikk (3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T) cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

XII. cikk (1) Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXV. cikk Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

AZ ÁLLAM

25. cikk (5) A bíróságok igazgatásának központi feladatait az Országos Bírósági Hivatal elnöke végzi. Az Országos Bírói Tanács felügyeli a bíróságok központi igazgatását. Az Országos Bírói Tanács és más bírói önkormányzati szervek közreműködnek a bíróságok igazgatásában.

26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Római Egyezmény

6. Cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

10. Cikk - Véleménynyilvánítás szabadsága

1. Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson. Ez a Cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

13. Cikk - Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

14. Cikk - Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet,

születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

3-4./ A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.), továbbá indoklás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Mint azt az alkotmányjogi panaszom A) részében és a B/1./ pontjában is írtam a hivatkozott bírói pályázat elbírálása során számos – álláspontom szerint alaptörvényt sértő – jogszabály került felhasználásra, mely miatt az Alaptörvényben írt és hivatkozott jogok sérelme következett be, melynek orvoslására ezen alkotmányjogi panasz keretében kerülhet sor.

Már most előre bocsátom, hogy az alábbiakban a B/III. pontban támadott Ajánlást is a tényállás részévé teszem ezen pontnál, mert a kettő szorosan összefügg és alaptörvény ellenességük ugyanazon töről fakad, valamint ok-okozati összefüggés van a kettő között. Így ezen pontban az Ajánlással kapcsolatos alaptörvényi aggályaimat is kifejtem, elkerülve annak újbóli megismétlését a B/III. pont alatt.

A Bjt. 7. § (1) bekezdése alapján a bírói álláshelyre - a 8. §-ban meghatározott esetek kivételével - pályázatot kell kiírni. A Bjt. 7.§ (2) bekezdése alapján a kiválasztás során garantálni kell, hogy a bírói álláshelyet nyilvános és valamennyi - a jogszabályi, valamint a pályázati felhívásban meghatározott feltételeket teljesítő - pályázó számára egyenlő esélyt biztosító, e törvényben szabályozott pályázati eljárás eredményeként a legalkalmasabb jelölt nyerje el.

Mint ahogy azt a kifogásomban is írtam (kifogás 2. oldal első bekezdésétől 4. oldal első bekezdéséig) a bírói pályázati eljárás során nem érvényesül a Bjt-ben írt, valamennyi pályázó számára egyenlő esélyt biztosító pályázati eljárás követelménye sem a bírói pályázati eljárások során, melynek részben oka az, hogy a KIM rendelet több helyen, alaptörvény ellenes módon szabályozva a nem bírósági alkalmazott pályázók esetén megkülönböztetést alkalmaz a pontok számításánál, mely egyrészt az alaptörvény és nemzetközi egyezmények hivatkozott pontjaiba ütközik, másrészt eleve olyan hátrányt és hátrányos megkülönböztetést jelent, hogy a nem bírósági alkalmazott pályázók esetén szinte esélytelenné teszi a pályázat elnyerését.

a.)A joggyakorlati idő értékelése vonatkozásában a KIM rendelet 5.§ (4) bekezdése és 1. melléklet 1.1.3. pontja 1-18 pont közé teszi az adható pontszámot azok vonatkozásában, akik nem bírósági alkalmazottak, míg a bírósági alkalmazottak

esetén ez 2-20 pont, de valójában – figyelemmel arra, hogy bírósági titkár pályázhat csak – 13 pontról indul és maximálisan 20 pontot szerezhetsz (az már csak talán érdekesség, hogy egy titkár és egy bíró között – aki lehet akár a Kúrián is bíró több évtizednyi tapasztalattal – 7 pont lehet a maximális különbség). Így a külső pályázó esetén nem elég, hogy a KIM rendelet 2 pont hátrányt ad eleve, de figyelemmel az Ajánlás alább részletezett szabályaira valójában 7 pont hátrányból indul (csak viszonyításképpen, 7 pontot akkor kaphat valaki más szempontok alapján, ha jelentős volumenű vagy értékű szakirányú jogi tárgyú publikációja van). Másrészt, ha adott esetben egy büntető helyre egy polgári bíró pályázik, akkor neki miért jár automatikusan minimum 15 pont mondjuk egy ügyésszel szemben, akinek nyilvánvalóan nagyobb gyakorlata van a büntetőjog területén, ez is hátrányos megkülönböztetés.

E körben utalnék a már hivatkozott, az alkotmányjogi panasz írásakor megjelent és fentebb már hivatkozott OBH elnöki nyilatkozat is, mely éppen kimondta, hogy a külsős pályázókat valóban hátrány érte és éri a jelenlegi szabályozás miatt a bírói pályázatoknál, mely éppen most a közigazgatási bíróságok átszervezése kapcsán merült fel ismét.

Az Ajánlásban – 6.2. pont – az OBT úgy értelmezi a jogszabályt – jogot alkotva és jogszabályt szűkítve, azzal ellentétes értelmezést adva -, hogy a titkárokhoz kell mérni a külső pályázót, így maximum csak 13 pontot szerezhetsz. Azon titkárokhoz, akik kivétel nélkül minden egyes pályázat előtt minősítésre kerülnek és minden esetben a törvényszéki elnökök kiválóan alkalmas minősítést állapítanak meg számukra, ezzel 13 pontot biztosítva nekik. Így előfordulhat olyan is, hogy adott esetben, ha egy volt alkotmánybíró vagy legfőbb ügyész pályázna bírónak, akkor maximum 13 pontot kaphatna.

b.) A KIM rendelet 1. melléklet 9. pontja akként rendelkezik, hogy a Magyar Bíróképző Akadémia által szervezett kötelező képzéseken elért eredmény és a fakultatív képzéseken való részvétel vonatkozásában az adható pontszám 5 pont.

Bírósági fogalmazók és titkárok, sőt bírók is automatikusan minden évben több alkalommal részt vesznek a Magyar Bíróképző Akadémia képzéseiben, mely egyrészt a képzési tervük része és kötelező, másrészt fakultatív módon is részt vehetnek rajta.

Ezzel szemben ezen képzéseken nem bírósági alkalmazott nem tud részt venni, így amíg egy bírósági alkalmazottnak ezen körben automatikusan 5 pontja van a pályázaton, addig egy külsős pályázónak 0 pontja. Megjegyzem, hogy esetemben egy EJTN által, de a Magyar Bíróképző Akadémia közreműködésével szervezett nemzetközi konferencián való részvételért adott a bírói tanács 1 pontot, mely egyrészt jelzi, hogy a nemzetközi konferenciát mennyire értékeli a bírói tanács, másrészt egy külsős pályázó nem tud részt venni az ezen pontokban írt képzéseken, így külsős pályázó ezen körben további 5 pont hátrányból indul.

c.) A KIM rendelet 15.§-a és KIM rendelet 1.melléklet 11. pontja értelmében a bírói tanács a meghallgatás eredményeként maximálisan 20 pontot adhat egy pályázónak.

A KIM rendelet és az Ajánlás szerint is a szubjektív pontok nem támadhatók, mely pontok mennyiségéből adódóan a pályázatok végeredményét lényegesen befolyásolni lehet.

Mint azt a kifogásomban is írtam: „...Jelen ügyben a szubjektív pontoknál irányadó szempontokat a bírói tanács jelen esetben sem mondta el a pályázóknak....A szubjektív pontozás során a nyertes pályázó 20 (egész rendkívüli, hogy valaki minden tanácstagtól 20 pontot kapjon), míg jómagam 16 pontot kaptam. Ugyan a szubjektív pontozás nem támadható a jogszabály értelmében és a szubjektív pontozás tapasztalatom szerint kizárólag arra irányul, hogy a bírói tanács, vagy a bírósági vezetők által előre meghatározott pályázó nyerje meg a pályázatot, azonban az kérdésként merül fel jelen esetben, hogy egy 30 éves, semmilyen büntető gyakorlattal nem rendelkező személy vajon milyen olyan további büntető területen felhozható tapasztalatot tud felmutatni, mely az objektív pontoknál nem került értékelésre és vajon az én esetemben mi zárta ki a 20 pont megadását ilyen tapasztalat esetén, hacsak nem az, hogy biztosan ne nyerjem meg a pályázatot. A szubjektív pontokkal kapcsolatos aggályaimat fentebb már kifejtettem, melyet kiegészíték azzal, hogy azok inkább a személyes ismeretségnek, vagy a védjük meg a külsősöktől a bíróságokat elvnek felelnek meg és nem szakmai döntésnek.”

A szubjektív pontozásnál – mivel annak módját a KIM rendelet nem, csak az Ajánlás szabályozza – szintén lehetőség van arra, hogy a pályázatok végeredményét befolyásolják –egyrészt 20 pont olyan nagy mértékű pontszám, hogy az nem hozható be, másrészt a jogszabály szerint 0 pont is adható, illetve kiváló lehetőség a bírói tanácsoknak arra, hogy saját embereiket védjék a külsős pályázókkal szemben -, ezért felmerül ezen szabályozás alaptörvény ellenessége, hiszen a jogszabály nem határozza meg, hogy a 20 pont vonatkozásában mely szempontok és milyen súllyal esnek latba.

Összességében az a-c) pontokban írtak alapján a külsős pályázókat minimum 12, de maximum (hiszen számos olyan eset van, ahol a bírói tanácsok 0 vagy 1 pontot adtak) 32 pont hátrány éri, ami a Bjt. 7.§-ában és az alaptörvény fentebb hivatkozott rendelkezéseit sérti, ezért a rendelet ezen részben történő megsemmisítése és alkalmazásának felfüggesztése mellett a jogalkotó felhívása is szükséges az alkotmányos mulasztás megszüntetésére.

Mindezek után, amennyiben a külsős pályázónak sikerül „ledolgoznia” az objektív pontoknál meglévő hátrányt a belső pályázókkal szemben, akkor még mindig ott van

a szubjektív pontozás fentebb említett aggályos volta, vagy végső soron a törvényszék elnökének, OBH elnökének, OBT-nek rangsor fordítása, mely lehetővé teszi, hogy a külsős pályázó ellenében a belső pályázó nyerjen, vagy mintegy „a saját embereinket védve” ők kerüljenek kinevezésre, mint ahogy azt a korábbi alkotmányjogi panaszommal támadott székszárdi pályázatnál is megtörtént.

Megjegyzem, hogy az alkotmányjogi panasz megírásának időpontjában az OBH is a fentebb írtakra is tekintettel a KIM rendelet átdolgozásán munkálkodik, mert kiderült számukra, hogy a közigazgatási bíróságok átszervezése kapcsán a ma közigazgatási bíróként dolgozó bírónak, illetve ma még közigazgatásban dolgozó közigazgatási szakembereknek esélyük sincsen jelen pontozásos eljárásnál a közigazgatási bírói helyek elnyerésére pályázat útján, így előfordulhatna, hogy több évtizedes közigazgatási bírói, vagy közigazgatási köztisztviselői gyakorlattal rendelkező bíró nem lehetne tovább közigazgatási bíró, vagy bíró, mert a titkárok ellenében esélyük sincsen, hiszen az ő kinevezésüknél még nem volt pontozásos eljárás és nem pontok gyűjtéséről szólt a bírósági fogalmazói és titkári évek, illetve a külsős pályázókat a fentiek írtak szerinti hátrány érheti.

B/III.

Az alkotmányjogi panasz ezen részében kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 26.§ (1) bekezdés a) és b) pontja és a 45.§ (2) bekezdése alapján állapítsa meg az alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg az Ajánlás 5. pontját, 6. pontját, 7.3. pontját és 13. pontját egyben és az Abtv. 45.§ (4) bekezdése alapján függessze fel az Ajánlás hivatkozott pontjainak alkalmazását visszamenőleges hatállyal.

2. Az alkotmányjogi panaszom az alábbi Alaptörvényben és Római Egyezményben biztosított jogokat és rendelkezéseket érinti:

Alaptörvény

ALAPVETÉS

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Q) cikk (3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T) cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

XII. cikk (1) Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXV. cikk Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

AZ ÁLLAM

25. cikk (5) A bíróságok igazgatásának központi feladatait az Országos Bírósági Hivatal elnöke végzi. Az Országos Bírói Tanács felügyeli a bíróságok központi igazgatását. Az Országos Bírói Tanács és más bírói önkormányzati szervek közreműködnek a bíróságok igazgatásában.

26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Római Egyezmény

6. Cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

10. Cikk - Véleménynyilvánítás szabadsága

1. Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon túl és anélkül, hogy ebbe

hatósági szerv beavatkozhat. Ez a Cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

13. Cikk - Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bármelynek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

14. Cikk - Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

3-4./ A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.), továbbá indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Mint azt az alkotmányjogi panaszom A) részében és a B/I. és B/II./ pontjaiban is írtam a hivatkozott bírói pályázat elbírálása során számos – álláspontom szerint alaptörvényt sértő – jogszabály került felhasználásra, mely miatt az Alaptörvényben írt és hivatkozott jogok sérelme következett be, melynek orvoslására ezen alkotmányjogi panasz keretében kerülhet sor.

A B/II. pontban írt, Ajánlással kapcsolatos kifogásaimat fenntartom és jelen pontban nem ismétlem meg külön, hanem azokra csak utalok.

Az Ajánlás jellegéből adódóan azt a bírói tanácsoknak kötelességük alkalmazni és abban foglaltaktól nem térhetnek el, így ezen ajánlásban írtak is a pályázati eljárást szabályozó jogi normák közé sorolandó és így meg kell felelniük a Bjt. 7.§-ában írtaknak, továbbá nem tartalmazhat ellentétes rendelkezést sem azzal, sem a KIM rendeletben írt szabályokkal és Ajánlás jellegéből adódóan nem alkothat jogot sem. Sajnos a hivatkozott Ajánlás nem elég, hogy jogot alkot több esetben, hanem számos ponton ellentétes az alaptörvénnyel, a Bjt. 7.§-ával és a KIM rendeletben írt szabályokkal is.

- a.) Az Ajánlás 3.8. pontjában írtak szerint a helyi elnök indokolt álláspontot közöl a bírói tanáccsal a pályázók vonatkozásában. Megjegyzem, hogy a bírói tanács meghallgatásán ezen álláspontot velem nem közölték és felmerül, hogy egy külsős pályázó esetén a helyi elnök milyen szempontok szerint minősít adott esetben valakit, akit nem is ismer. Az Ajánlás ezen rendelkezése annyiban is törvénysértő, hogy a KIM rendeletben és Bjt-ben nem írt eljárást ír elő, mintegy jogot alkotva.
- b.) Az Ajánlás 5. pontja akként rendelkezik, hogy a vonatkozó jogi szabályozás létrejöttéig a meghallgatás eredményeként adott pontokon belül eseti mérlegelést követően kell értékelni a pályázó személyes és speciális élethelyzetét, melyet a pályázónak a meghallgatása során részletesen indokolnia kell.

Ezen szabályozás egyrészt ellentétes a KIM rendelet 15.§-ában írtakkal, hiszen olyan értékelési szempontot határoz meg, melyet a KIM rendelet nem tartalmaz, azaz jogot alkot, másrészt tipikus gumiszabály, amelyet nehezen lehetne tartalommal megtölteni és hatályosulása vonatkozásában is aggályos, hiszen a vonatkozó jogi szabályozás létrejöttéig határozza meg ezen pont alkalmazását (de vajon melyik jogszabálynak?). Az Ajánlás amúgy nem sorolja fel még azt sem, hogy melyek lehetnek a személyes és speciális élethelyzetek (pl. a pályázó gépjárműve szervízben van, ezért nehezebb a közlekedése, ez már speciális élethelyzetnek minősülhet?).

- c.) Az Ajánlás 6. pontja szintén alaptörvény ellenes szabályozást tartalmaz, valamint a Bjt. 7.§-ában írtakkal is ellentétes.

Az Ajánlás 6.1. pontja már maga is úgy szól, hogy „kívülről pályázók esetében”. Ez már önmagában diszkriminatív szabályozás, hiszen ez feltételezi a belső pályázókat is, noha a KIM rendelet ilyet nem tartalmaz és a Bjt. sem.

Az Ajánlás 6.2. pontja a KIM rendelet 5.§ (4) bekezdését szűkítve meghatározza, hogy ügyvéd, vagy ügyvédjelölt pályázónál milyen vélemény fogadható el a joggyakorlat értékeléseként. Megjegyzem, hogy az Ajánlás ügyészekről, alügyészekről, fogalmazókról nem szól, pedig a bírói és az ügyészi szervezet minősítési rendszere nagyon hasonló, szinte azonos.

Az Ajánlás 6.3. pontja – hivatkozva a B/II. pontban írtakra is és azokat nem megismételve – pedig alaptörvény ellenes a körben, hogy az eleve alaptörvény ellenes KIM rendelet által adható pontszámot tovább szűkíti, azaz rendelettel ellentétes szabályozás tartalmaz.

d.) Az Ajánlás 7.3. pontja annyiban ellentétes a Bjt. 7.§-ában és az alaptörvény hivatkozott rendelkezésiben írtakkal, hogy 4 diploma típust szakjogászti végzettségként rendel valamennyi üzyszakban figyelembe venni. Az Ajánlás a szakjogászti pontok vonatkozásában is aggályos álláspontom szerint, amikor bizonyos végzettségeket automatikusan 10 pontra értékel, hiszen így indokolatlan előnyt biztosít másoknak, illetve a szakjogászti képzettségek meghatározása a KIM rendeletben nem szerepel, azaz a KIM rendeletet szűkíti, illetve azzal ellentétes szabályozást alkot.

Az szintén talán említésre méltó, hogy egy Európai Unió tagállamban az EU szakjogászti képzettség, miért jelent előnyt, amikor hazánk EU-s csatlakozásával az EU teljes joganyaga az alaptörvény rendelkezése szerint a magyar jog része lett, illetve egy adatvédelmi diplomát cégbíróági üzyszakban vajon mire is lehet használni.

e.) Az Ajánlás 13. pontja pedig a B/II. pontban írtak szerint kifejtettekre, a KIM rendelet 1. melléklet 9. pontjának megsemmisítésére irányuló indítványomra tekintettel alaptörvény ellenes, illetve a KIM rendelet hivatkozott pontjának megsemmisítése esetén értelemszerűen megsemmisítendő, mert kiürül a szabályozás alapja.

* * *

Végezetül az alkotmányjogi panasz A) és B) részéhez kapcsolódó indoklasként – azt az említett minden ponthoz indoklasként fenntartom és a többszöri megismétlés elkerülése végett hivatkozok rá egy alkalommal az indítványom végén – külön is hivatkoznék az Alkotmánybíróság 13/2013. (VI. 17.) AB határozatára és 3119/2016. (VI. 21.) AB végzésére.

A 13/2013. (VI. 17.) AB határozat (46) bekezdésében az Alkotmánybíróság külön is rámutatott arra, hogy a jogállamiság nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság, mely azt a feladatot is rója a közhatalommal rendelkező és jogot alkalmazó szervekre, hogy jogilag szabályozott, megismerhető és kiszámítható módon járjanak el és döntsének a hatáskörükbe tartozó kérdésekben, melyekben, mint eljárási garancia az érintettek jogorvoslati jogának biztosítása is beletartozik a jogaikat vagy jogos érdekeiket érintő döntésekkel szemben. Ebbe beletartozik az is, hogy a jogosultnak módjában álljon az őt érintő döntés ténybeli és jogi indokait megismerni, vagyis a közhatalommal rendelkező szerv köteles döntéseit okszerűen, kimerítően, az érintett jogorvoslathoz való jogára is figyelemmel megindokolni.

Ugyanezen Alkotmánybírósági határozat (111) bekezdése kimondja, hogy a Bjt-ben a pályázat eredményével szemben biztosított jogorvoslati jog kiterjed az eljárás valamennyi releváns, a döntés szempontjából meghatározó jelentőségű elemére. Ahogy azt az alkotmányjogi panaszomban a fentiekben kifejtettem az elsőfokú bíróság és az OBH elnöke az Alkotmánybíróság ezen megállapításával, határozatában írtakkal ellentétben értelmezi a Bjt-t és járt el, így a jogorvoslati jogomat korlátozta és a teljes eljárás valamennyi, releváns elemének vizsgálatát elmulasztotta, illetve kifejtette, hogy azok nem relevánsak, illetve nem vizsgálhatók. Ami a pályázati eljárás során a megismerhető és kiszámítható módon való eljárást és döntéshozatalt illeti itt csak visszautalnék arra, hogy azok egyáltalán nem érvényesültek. Szintén felvetődik a kérdés, hogy jelen pályázati rendszerben – melynek során négyszer van lehetőség a rangsorok fordítására – mennyire érvényesül az AB határozatban megfogalmazott ezen követelmény.

A 3119/2016. (VI. 21.) AB végzés (26) bekezdése kimondja, hogy „az Alkotmánybíróság gyakorlatában „a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossgggal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon”.

Álláspontom szerint jelen eljárásban az AB határozatban és végzésben meghatározottaknak a pályázati eljárás során az abban szereplő személyek és szervek a fentebb írtak szerint egyáltalán nem tettek eleget. Így az AB végzésben írt minimális elvárás sem érvényesült az elsőfokú bírósági eljárás során, míg a pályázati eljárás során azért sem érvényesülhetett, mert mint írtam, a legtöbb döntés esetén még a döntésről sem tudtam és így észrevételezési jogom jogorvoslat hiányára is tekintettel egyáltalán nem volt.

Az alkotmányjogi panaszhoz mellékelem az adatkezelési nyilatkozatot.

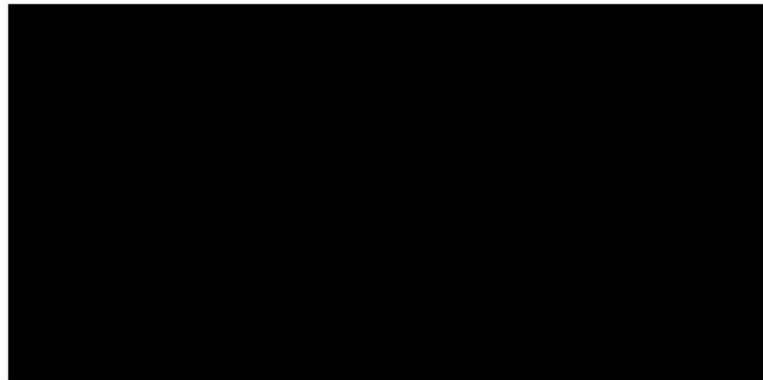
Az alkotmányjogi panaszomhoz csatolom a kifogásom, az OBH elnökének 2017. július 5. napján a bírósághoz érkezett ellenkérelmét, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.Kpk.45.745/2017/5. számú végzését, továbbá a bírósághoz eljutatott észrevételem 1-1 másolati példányát, valamint a Szombathelyi Törvényszék Bírói Tanácsának üléséről készített kettő jegyzőkönyv-kivonatot. A kifogásomhoz csatolt egyéb iratokat nem csatolom, mert azok az elsőfokú bíróság aktájában rendelkezésre

állnak. Természetesen, amennyiben az Alkotmánybíróság a kifogásomhoz csatolt iratok mellékelését is szükségesnek látja, akkor azokat mellékelem.

Indítványozom, hogy az általam a kérelmemben kért, de a bíróság által rendelkezésemre nem bocsátott valamennyi iratot (beleértve a bíróság által beszerzett, illetve be nem szerzett valamennyi iratot is) az Alkotmánybíróság a panasz elbírálása során a bíróságtól, illetve az illetékes szervektől szerezze be és azok figyelembe vételével bírálja el a panaszt, továbbá – amennyiben arra mód és lehetőség van – akkor azokba iratbetekintést vagy másolat kiadást engedélyezzen számomra.

Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 53.§ (2) bekezdése alapján, az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak küldöm meg az Alkotmánybíróságnak címezve, egyúttal az Alkotmánybíróságnak is megküldöm.

Kelt: Paks, 2017. szeptember 13. napján

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok:
 - 2017. június 20. napján, 2017. június 29. napján és 2017. július 24. napján kelt kifogásaim,
 - Szombathelyi Törvényszék Bírói Tanácsának 2017. április 6. napi és 2017. május 5. napi üléséről készített és részemre megküldött jegyzőkönyv-kivonat,
 - OBH elnökének 2017. július 4. napján kelt ellenkérelme másolatban
 - Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.Kpk.45.745/2017/5. számú végzése másolatban
 - bírósághoz eljuttatott észrevétel másolatban.